

Лінчевський Михайло Петрович

Кандидат технічних наук, член-кореспондент УНГА, фахівець у сфері транспортування газу, управлінець

Народився у 1951 р. у с. Сапогів Галицького району Івано-Франківської області. У 1977 р. закінчив ІФІНГ за спеціальністю «Проектування та експлуатація газонафтопроводів, нафтобаз та ПСГ».

Трудову діяльність розпочав у 1977 р. в інституті «Союзгазпроект» (сьогодні — «Укргазпроект»), де пройшов шлях інженера, старшого інженера, керівника групи, начальника технологічного відділу. Протягом 1986–1999 рр. був заступником генерального директора з виробництва, заступником голови правління. Брав участь у проектуванні ГТС Уренгой–Помарі–Ужгород, Уренгой–Петровськ, Уренгой–Новопсков, Тула–Торжок, будівництві підземних сховищ природного газу в Росії та Білорусі.

З 1997 р. із моменту заснування АТ «Газтранзит» — організації, що була створена відповідно до угод між Україною і Росією для збільшення обсягів транзиту російського природного газу територією України до Туреччини та країн Балканського регіону, — працює на посаді голови правління цієї компанії.

За період функціонування товариство побудувало й увело в експлуатацію компресорну станцію Тарутине потужністю 48 МВт на газопроводі Ананьїв–Тирасполь–Ізмаїл, до комплексу якої входять також об'єкти зовнішнього енергозабезпечення, природоохоронної та соціальної сфери, очисні споруди; лупінги на газопроводі Ананьїв–Ізмаїл загальною довжиною 76 км; технологічну перемичку з вузлом редукування тиску газу в районі КС Орлівка; оптико-волоконну лінію зв'язку та кабельну лінію електропостачання; нову нитку підводного переходу DN 1200 через річку Дунай. Під час будівництва використовувалися сучасні методи та матеріали, фахівці організації розробляли і запроваджували нові технології та методи контролю.

Головним напрямом наукових досліджень М. П. Лінчевського — підвищення ефективності процесів транспортування газу, оптимізація розрахунку тарифів за транспортування газу газопроводами, питання енергозаощадження на газотранспортних об'єктах, нові методи будівництва газопроводів та контролю їх станів.

Захистив кандидатську дисертацію «Розробка методів керування системою забезпечення аварійними запасами труб для ремонту лінійної частини магістральних газопроводів».

Михайло Петрович має більше 20 наукових праць. Є співавтором винаходу «Спосіб транспортування природного газу магістральним трубопроводом».

Нагороджений знаком «Відмінник Міністерства газової промисловості», золотою та срібною медалями ВДНГ, грамотою Президії Верховної Ради Української РСР, Почесною грамотою Верховної Ради України, відзнаками Держкомнафтогазпрому, НАК «Нафтогаз України». Йому присвоєно звання «Почесний працівник газової промисловості» та «Заслужений працівник промисловості України».

Лісовий Георгій Антонович

Гірничий інженер, фахівець у сфері експлуатації нафтових і газових родовищ, управлінець

Народився 23 січня 1934 р. у с. Опаринсі Радивилівського району Рівненської області.

У 1951 р. вступив на гірничопромисловий факультет Львівського політехнічного інституту (спеціальність «Експлуатація нафтових і газових родовищ»), після закінчення якого в 1956 р. був направлений на роботу в Полазненське НПУ об'єднання «Молотовнафта» (тепер — ТОВ «Пермнафта»). Спочатку обіймав посаду майстра з видобування нафти та газу, а з 1961 р. — старшого інженера Яринського нафтопромислу.

Протягом 1964–1968 рр. Г. А. Лісовий працював начальником цеху підтримання пластового тиску, начальником технічного відділу Полазненського НПУ. Брав активну участь в освоєнні й розробці Ярино-Кам'янолозького нафтового родовища.

В 1968 р. Георгій Антонович був переведений на роботу в об'єднання «Чернігівнафтогаз», де став начальником

виробничого відділу з видобування нафти і газу. В 1971 р. перейшов у виробниче об'єднання «Укрнафта» й очолив відділ із видобування нафти.

У 1976 р. Георгій Лісовий був призначений на посаду головного інженера — заступника генерального директора ВО «Укрнафта». З 1994 р. і до останніх днів життя працював першим заступником голови правління ВАТ «Укрнафта».

Під керівництвом та за активною участю Георгія Антоновича налагоджена промислова розробка багатьох нових нафтових і нафтогазових родовищ ВО «Укрнафта» (Анастасіївського, Бугруватівського, Малодівичького, Лопушнянського й ін.), споруджено та введено в експлуатацію Гнідинцівський і Качанівський газопереробні заводи, на Бориславському, Гнідинцівському, Битківському, Леляківському, Струтинському й інших родовищах реалізовано дослідно-промислові термічні, фізико-хімічні і гідродинамічні процеси підвищення нафто-віддачі пластів.

Він був автором та співавтором багатьох раціоналізаторських пропозицій і винаходів у галузі видобування нафти й газу. Серед них — новачки, присвячені розробці методів експлуатації нафтових і газових родовищ, створенню техніки та технологій експлуатації свердловин, збору і підготовки видобутих нафти та газу, а також патенти «Композиція вуглеводневого палива», «Спосіб одержання моторного палива».

За високі професійні досягнення Г. А. Лісовий нагороджений орденами «Знак Пошани», Дружби народів, низкою медалей. У 1994 р. йому було присвоєно почесне звання «Заслужений працівник промисловості України».

Помер 27 вересня 1996 р.